

зува отъ злинытъ що е еторило; Завистьта, която излива смъртоносния си ядъ около себе си, и ся измѣнява въ яростъ, защото не може да причини злины; Безбожіето, което само си копае бездѣнна пропасть, и въ която са хвърля безнадежно; грознытъ Видѣнія; Привидѣніята, които представятъ умрѣлытъ за да плашѣтъ живытъ; ужаснытъ Сънища; Безсѣнищата толкози жестока както и печалнытъ Сънища. Сичкытъ тѣзи гибелны образи обикаляхъ гордаго Плутона, и изпълняха палата въ който той живѣе.

Той отговори на Телѣмаха съ единъ низкъ гласъ който потърси дѣното на Ереба: „Младый смъртний, сждбата та накара да насилишь туй свещенно убѣжище на сѣнкытъ; слѣдвай сждбата си; азъ нема да ти кажъ дѣ е баща ти; стига че ты си свободенъ да го търсишь. Понеже той е былъ царь на земята, ты ще обиколишь отъ една страна мѣстото въ мрачныя Тартаръ дѣто дошытъ царѣ сж наказаны, и отъ друга страна Елисейскытъ полета дѣто добрытъ царѣ сж възнаграждены. Но отъ тука ты не можешъ отиде въ Елисейскытъ полета освѣнь слѣдъ като преминешъ Тартара: бързай да отидешъ тамъ, и да излѣзешъ отъ царството ми.“

Въ сщцыя мигъ Телѣмахъ като че хвъркаше въ тѣзи растоянія пусты и безкрайны; толкозь той бърза да са научи ще ли види баща си, и да са отдалечи отъ ужасното прѣштетвіе на тиранина, който държи въ страхъ живытъ и мъртытъ. Слѣдъ малко той съзира доста близо до себе си черныя Тартаръ: отъ тамъ излѣзваше единъ черъ и гжеть дымъ на който заразеныйтъ смрадъ уморилъ бы чловѣцытъ, ако са распрѣнѣше въ жилището имъ. Този дымъ покрываше една рѣка отъ огнь, и отъ пламенны выхрушки, на които шумтъ, подобенъ на този на найсилнытъ порои, когато тѣ са хвърлятъ отъ найвисокытъ канары въ дѣното на безднытъ, правяше щото нищо не са чуваше добръ въ печалнытъ тѣзи мѣста.

Телѣмахъ, тайно подкрѣпянь отъ Минерва, влѣзва безъ страхъ въ тѣзи бездна. Отъ найнапрѣдъ той видѣ едно голѣмо множество чловѣцы които бѣхъ живѣли въ найдолнытъ състоянія, и които бѣхъ наказаны защо-